

10 punten inzake het vraagstuk van de Wetterhoun

1. Het inkruisen van één of meer hondenrassen bij een bestaand hondenras is binnen de Nederlandse kynologie vrij ongebruikelijk en vooral niet efficiënt gebleken.

2. Een fokker van de Hollandse Herder Langhaar wilde in de jaren tachtig van de vorige eeuw een Tervuerense Herder bij haar ras inkruisen. De voorzitter van de Raad van Beheer, professor Bouw, gaf daarvoor destijds toestemming. Deze outcross werd een mislukking. (Bron: Martin van de Weijer, allround keurmeester, en voormalig secretaris van de Raad van Beheer.)

3. De Hollandse Smoushondenclub heeft in de jaren tachtig van de vorige eeuw vier keer een Smoushondteef met een Border Terriërreu gekruist. Het doel was om bij de Smoushond een hardere vacht en een breder hoofd te realiseren. Echter ook de lange rug, het gestrekte hoofd met weinig stop van de Border Terriër vererfde in de pups. 'Van meet af aan was het ons plan om slechts in één generatie Border Terriër bloed in te voeren en aansluitend het effect daarvan in de volgende generaties af te wachten. In alle Smoushonden komt nog wel iets Border Terriër bloed voor. Het weer invoeren van vers Border Terriër bloed wordt nog wel eens overwogen. Het te intensief invoeren van de Border Terriër levert m.i. het gevaar op van voor de Smoushond ongewenste eigenschappen', aldus mevrouw F. v.d. Giessen, commissaris gedragstesten en pupbemiddeling van de Nederlandse Smoushondenclub.

4. Het is beter om Wetterhounachtige boerenhonden in te kruisen bij de Wetterhoun dan andere hondenrassen als bijvoorbeeld de Labrador en de Hrvatski Ovcar (Kroatische Herder). De identiteit van de Wetterhoun blijft dan bewaard en het inteeltpercentage wordt tegelijk teruggedrongen. Bij het inmengen van andere hondenrassen neemt het inteeltpercentage ook af, maar raakt de identiteit van de Wetterhoun onherstelbaar beschadigd. Deze hondenrassen staan wat betreft gedrag, karakter, werkkwaliteiten en uiterlijk ver van de Wetterhoun af. Bovendien hebben deze rassen eigen gezondheidsproblemen.

5. Met het inkruisen van Wetterhounachtige boerenhonden blijven we dichterbij de identiteit van de Wetterhoun. Deze benadering is authentiek, want dit type honden werd ook in de jaren veertig gebruikt om het ras op te bouwen. Ook kent deze benadering geen opsmuk, zoals wel het geval is bij het plan van de Wetterhoun-fokadviescommissie.

6. Het plan van aanpak van de Wetterhoun-fokadviescommissie schrijft voor dat er tien reuen van zes rassen in een tijdsbestek van acht jaar moeten worden ingekruist bij de Wetterhoun. Het is eigenlijk een testcase waarin de Wetterhoun fungeert als proefkonijn. De Wetterhounpopulatie is veel te klein en kwetsbaar voor dit ambitieuze plan.

7. Het hanteren van het begrip van 80% raszuiverheid per jaar in het plan van aanpak van de Wetterhoun-fokadviescommissie is bedrieglijk. Immers, de genen van andere rassen worden na verloop van tijd verspreid door de gehele Wetterhounpopulatie.

8. In diverse artikelen heeft de Wetterhoun-fokadviescommissie geschreven over het feit dat de Wetterhoun een ziek hondenras is. Op deze wijze is er paniek veroorzaakt onder fokkers en eigenaren van ons ras en hierdoor is het imago van de Wetterhoun onnodig beschadigd.

9. Er is door de Wetterhoun-fokadviescommissie niet nagedacht over de gevolgen van het inkruisen van zes andere hondenrassen. De Wetterhoun verandert in een onherkenbare hond met kenmerken van allerlei bastaards. Liefhebbers van ons ras zullen de Wetterhoun de rug toekeren en op zoek gaan naar een andere hond. Het door hen gekoesterde gedrag en specifieke karakter van de Wetterhoun zijn dan immers verdwenen.

10. De Barbet is een waterhond, een zeer oud Frans hondenras en wordt beschouwd als de voorvader van de poedel. Enkele decennia geleden waren er nog maar enkele tientallen exemplaren van de Barbet. Dit bijzondere ras werd opgebouwd door het inkruisen van andere hondenrassen. In dit geval is dat terecht. Bij de Wetterhoun is de situatie totaal anders. Het is een rashond met een geheel eigen identiteit en waarvan er achthonderd exemplaren zijn. Een 'nieuwe' opbouw door middel van andere hondenrassen doet afbreuk aan de Wetterhoun.

Sjoerd en Foekje Riemersma, Shirley en Carl Ruiten, Wiebe Dooper, Sjaak en Rien Hartmann, Anneke van der Sluijs, Alfred Plantinga, Anke Terpstra, Anneke en Bertjan van der Wal en Reina Speelman.